

Cau una cleca!

La plaça Catalunya de Roses s'ha convertit en el meu segon espai públic de referència aquest estiu

Marta Gibert.

MARTA GIBERT

Aquest episodi passa un dia darrere l'altre, o millor dit, un estiu darrere l'altre.

I, tot i que no estiguem en un període de vaques grasses, no sé si la inversió que requeriria seria massa elevada.

La plaça Catalunya s'ha convertit en el meu segon espai públic de referència aquest estiu. El primer és la platja, potser un altre dia ja en parlarem, però avui toca la plaça.

Per a alguns adults, aquesta plaça és lloc de ballar sardanes dissabte a la nit, per altres és espai per fer el toc... Jo hi vaig a participar amb la mainada dels múltiples espectacles infantils que s'hi organitzen. Cada quinze dies tinc el plaer de ser espectadora dels muntatges que preparen els nens i nenes del Tardestiu, el casal municipal dels Grecs. Per altra banda, tenim la sort de beneficiar-nos del generós ventall d'espectacles, tres cada setmana, que ofereix l'Ajuntament. Quina bona sort que hi hagi aquesta sensibilitat pels més menuts!

Només hi ha un petit problema: que acabem tots més torrats que els turistes de l'est acabats d'arribar a les nostres terres. I és que a les cinc de la tarda i a les set, encara també, l'ombra brilla per la seva absència i cau una cleca!

Recordo l'any passat com en Toniatti, amb el sol que feia, portava encara no cinc minuts dalt d'aquell infernal escenari de ciment i regalimava suor per tots costats. Ell, molt professional, va aguantar el tipus i no es va moure d'on li tocava estar, mal que li devien cremar fins i tot els peus. Els qui no acabàvem de donar la talla érem nens, nenes, pares, mares, avis i tiets que ens havíem col·locat a l'altre extrem de la plaça on hi havia un punt d'ombra i d'allà no ens movíem malgrat les persistents crides del músic que ens acostéssim a tocar seu. O sigui en plena solana. Després de molt pregar i de tirar un xic d'aigua amb un aspersor que portava ho va acabar aconseguint. Va valer la pena.

Aquest episodi passa un dia darrere l'altre, o millor dit, un estiu darrere l'altre. I, tot i que no estiguem en un període de vaques grasses, no sé si la inversió que requeriria posar unes veles de lona o algun altre mecanisme

de fàcil treure i posar ens regalaria unes estades menys caloroses a la plaça.

Si la solució no és viable, potser ens haurem de posar les piles els qui la fem servir a la tarda i equipar-nos millor. Posar-nos barret, crema solar, portar una para-sol i qui sap si una piscina inflable per estar més fresquets en remull.

Font del document: http://www.emporda.info/opinio/2014/08/24/cau-cleca/245295.html?utm_source=rss